

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.674 van 1 februari 2016
in de zaak A. 211.607/IX-8318**

In zake : Alain DEQUIDT
 woonplaats kiezend te 8450 Bredene
 Lijsterstraat 38
 en bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ingrid Martens
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Gustaaf Callierlaan 291

tegen :

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 11 december 2013 waarbij Alain Dequidt op 13 en 14 november 2013 als ongerechtvaardigd afwezig wordt beschouwd, met twee dagen loon- en één maand anciënniteitsverlies tot gevolg.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 september 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is statutair personeelslid bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (hierna: RSZ).

3.2. Met volgende e-mail aan de verwerende partij meldt verzoeker zich op 12 november 2013 ziek:

“Ingevolge ziekte kan ik vandaag, dinsdag 12 november, niet aanwezig zijn op het werk. Wil voor mij 1 dag ziekte noteren met attest.

Van zodra ik terug ben van de consultatie bij mijn huisarts, laat ik u weten of mijn afwezigheid al dan niet bij 1 dag blijft en stuur ik het attest door naar Medex.”

3.3. Verzoeker gaat diezelfde dag op consultatie bij zijn huisarts die hem drie dagen arbeidsongeschiktheid voorschrijft, namelijk van 12 tot 14 november 2013.

3.4. Nog steeds diezelfde dag wordt verzoeker door een door het bestuur Medische Expertise (hierna: Medex) afgevaardigde controlearts onderworpen aan een “controleonderzoek ziekteverzuim”. In het attest dat hierover wordt opgesteld wordt vermeld dat de door verzoekers behandelende geneesheer voorziene afwezigheid van drie dagen medisch gerechtvaardigd is.

3.5. Na te hebben vastgesteld dat zijn ziekteverlof voor 13 en 14 november 2013 niet was aanvaard, stuurt verzoeker op 19 november 2013 volgende e-mail aan de verwerende partij:

“Ik heb gisteren op de PC thuis gezocht naar de ontvangstbevestiging van mijn verlenging van de ziekteperiode startend op 12/11/2013. Helaas denk ik dat ik buiten mijn wil om, een groot probleem heb veroorzaakt.

’s Morgens liet ik weten dat ik 1 dag afwezig zou zijn ingevolge ziekte en dat ik na de consultatie van mijn huisarts de Rijksdienst zou laten weten of mijn afwezigheid al dan niet tot 1 dag beperkt bleef.

Omstreeks 9u30 ging ik op consultatie bij de huisarts, die 3 dagen arbeidsongeschiktheid attesteerde (van 12/11/2013 tot en met 14/11/2013). Rond 10u30 poogde ik een mail te sturen naar de personeelsdienst om de verlenging van het ziekteverlof mede te delen.

Ik stuurde ook het attest op naar Medex.

Ik ging er onterecht van uit dat ik een ontvangstbevestiging had ontvangen. Niks was echter minder waar. Bij nazicht bleek dat ik een waarschuwing had ontvangen dat mijn mail niet was doorgegaan ingevolge een time out error. Voorafgaandelijk had ik immers een zeer grote mail met excel-bestand naar de cel Dimona gestuurd die te lang bleef ‘hangen’.

Aangezien ik niet steeds onmiddellijk de ontvangstmelding van de RSZ ontvang (soms een hele tijd vertraagd), controleerde ik dit pas later. Foutievelijk ging ik er echter van uit dat alles ok was, gezien ik in mijn ontvangen mails wel degelijk een ontvangstmelding zag staan.

Nu ik deze ontvangstmelding open, merk ik dat deze over mijn ziektemelding van vorige week ging.

Ik erken mijn fout, maar verzoek u rekening te willen houden met de omstandigheden waarin deze gebeurde.

Het was geenszins mijn bedoeling om bv. controle voor deze dagen te ontwijken.

In dit kader wil ik aanhalen dat ik op 12/11/2013 reeds de controlearts over de vloer kreeg.

Ik [heb] hem ingelicht dat het inderdaad om 3 dagen ging en hij heeft deze ook beschouwd als medisch gerechtvaardigd (zie bijlage)!

Kan de verlenging van mijn ziekteperiode nog worden aanvaard? Of wat dient nu te gebeuren?

Met mijn verontschuldigen voor mijn onoplettendheid.”

3.6. Op 11 december 2013 beslist de administrateur-generaal van de RSZ om verzoeker op 13 en 14 november 2013 als ongerechtvaardigd afwezig te beschouwen, met twee dagen loon- en één maand anciënniteitsverlies tot gevolg. Dit is de bestreden beslissing. Ze is als volgt gemotiveerd:

“Op 12 november 2013 meldde u een afwezigheid wegens ziekte als volgt: ‘Ingevolge ziekte kan ik vandaag, dinsdag 12 november, niet aanwezig zijn op het werk. Wil voor mij 1 dag ziekte noteren met attest. Van zodra ik terug ben van de consultatie bij mijn huisarts, laat ik u weten of mijn afwezigheid al dan niet bij 1 dag blijft en stuur ik het attest door naar Medex.’

U was uiteindelijk drie dagen afwezig, zonder dat u uw werkgever van die verlenging van uw afwezigheid wegens ziekte op de hoogte bracht. Met uw mail van 19 november 2013 erkent u dit feit en vraagt u mij om alsnog uw ziekteperiode te aanvaarden.

Wetende dat u voldoende vertrouwd bent met de modaliteiten in verband met ziekte, zie ik geen reden om deze verlenging van uw ziekteperiode uiteindelijk te aanvaarden. Ik heb daarom beslist om u, conform artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de Rijksbesturen, voor 13 en 14 november 2013 twee dagen ongerechtvaardigde afwezigheid aan te rekenen. Dit heeft één maand anciënniteitsverlies en 2 dagen loonverlies tot gevolg.”

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 ‘betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen’ (hierna: het koninklijk besluit van 19 november 1998) en van de materiële motiveringsplicht. Hij argumenteert dat de verwerende partij in de bestreden beslissing er ten onrechte van uitgaat dat hij zonder toestemming en bijgevolg ongewettigd afwezig

was op 13 en 14 november 2013 aangezien hij over een attest van zijn behandelend geneesheer beschikt dat stelt dat hij van 12 tot en met 14 november 2013 arbeidsongeschikt is wegens ziekte, waarvan de geldigheid op 12 november 2013 door de controlearts van Medex werd gecontroleerd en bevestigd. De omstandigheid dat er zich een materieel probleem heeft voorgedaan bij de melding van de verlenging van één naar drie dagen ziekteverlof verandert daar volgens verzoeker niets aan. Op basis van het getuigschrift van de controlearts behoorde de verwerende partij immers te weten dat hij drie dagen afwezig zou zijn wegens arbeidsongeschiktheid. Volgens verzoeker wordt in de motivering van de bestreden beslissing volledig voorbijgegaan aan het voorhanden zijn van een gecontroleerde en erkende arbeidsongeschiktheid op 13 en 14 november 2013 en wordt er evenmin verduidelijkt waarom geen toepassing werd gemaakt van de vigerende richtlijnen inzake mededeling ingeval van ziekte, op basis waarvan hij slechts een schriftelijke herinnering aan de regels zou hebben ontvangen. Dit zou, zo meent verzoeker, als administratieve maatregel zeker hebben volstaan aangezien zijn afwezigheid wel degelijk gewettigd was.

5. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker in het middel vanuit de verkeerde premisse vertrekt dat het volstaat dat hij na zijn afwezigheid een medisch attest voorlegt waaruit blijkt dat hij ziek is geweest gedurende een bepaalde periode aangezien uit de artikelen 4 en 8 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 volgt dat de administrateur-generaal – of zijn afgevaardigde – toestemming dient te verlenen voor verlof wegens ziekte. Zij betoogt dat te dezen geen toestemming werd verleend voor verzoekers afwezigheid op 13 en 14 november 2013 aangezien verzoeker de verlenging van zijn afwezigheid niet heeft gemeld – wat hij toeschrijft aan een informaticaprobleem, evenwel zonder het bewijs hiervan te leveren – en evenmin het medisch attest heeft meegedeeld en dat verzoeker zich bijgevolg overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 op deze dagen van rechtswege in non-activiteit bevond zodat zij op grond van een gebonden bevoegdheid verzoeker twee dagen ongerechtvaardigde afwezigheid heeft aangerekend. De verwerende partij meent dat verzoeker in dat verband tevergeefs verwijst naar het bericht aan het personeel

nr. 2572 van 21 april 2009 ‘Modaliteiten bij ziekte: herinnering, gevolgen bij niet-naleving en wijzigingen’ (hierna: personeelsbericht nr. 2572) dat met toepassing van artikel 61 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 voorziet in de “modaliteiten” hoe de ambtenaar de overheid op de hoogte moet stellen van zijn afwezigheid. Zij argumenteert dienaangaande dat het koninklijk besluit van 19 november 1998 niet bepaalt dat van het sanctiemechanisme van artikel 4 kan worden afgeweken door een interne dienstorder en dat personeelsbericht nr. 2572 bovendien enkel betrekking heeft op de laattijdige melding van de (verlenging van de) afwezigheid wegens ziekte – dit wil zeggen na negen uur, in welk geval het personeelslid in eerste instantie schriftelijk aan de regels zal worden herinnerd – en dus niet, zoals te dezen het geval is, op het ontbreken van enige melding.

Aangezien voldoende blijkt dat zij op correcte wijze de regelgeving heeft toegepast, meent de verwerende partij dat ook de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht als niet-gegrond moet worden afgewezen. Voor zoveel als nodig stelt de verwerende partij dat verzoeker ten onrechte beweert dat in de bestreden beslissing wordt voorbijgegaan aan zijn gecontroleerde en erkende arbeidsongeschiktheid en aan personeelsbericht nr. 2572. Zij wijst erop dat uitdrukkelijk wordt verwezen naar de e-mail van 19 november 2013 met als bijlage het attest van Medex, maar dat dit – zoals in de bestreden beslissing wordt uiteengezet – geen afbreuk doet aan het niet-melden van de verlenging van de afwezigheid wegens ziekte. Wat personeelsbericht nr. 2572 betreft, stelt de verwerende partij dat dit personeelsbericht in de bestreden beslissing niet *nominatim* wordt vernoemd, maar dat eraan gerefereerd wordt in de mate dat overwogen wordt: “Wetende dat u voldoende vertrouwd bent met de modaliteiten in verband met ziekte.” In dat verband merkt zij op dat verzoeker in 2013 niet minder dan 32 ziektedagen heeft opgenomen, zodat terecht wordt overwogen dat verzoeker voldoende vertrouwd is met de van kracht zijnde modaliteiten.

De verwerende partij wijst er ten slotte ook nog op dat verzoeker nooit gewag heeft gemaakt van personeelsbericht nr. 2572 en dat zij dan ook niet

ertoe gehouden is haar beslissing op dit punt te verduidelijken. De latere brief van de vakorganisatie van verzoeker kan daaraan geen afbreuk doen.

6. Verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 een ambtenaar pas van rechtswege in non-activiteit is wanneer hij “zonder geldige reden” de duur van zijn verlof overschrijdt. Te dezen is er volgens verzoeker wel degelijk een geldige reden voor de verlenging van zijn verlof wegens ziekte, namelijk het attest van Medex van 12 november 2013 waarin ook 13 en 14 november 2013 als gewettigde periodes van arbeidsongeschiktheid worden beschouwd. In dat verband benadrukt verzoeker dat zijn middel – anders dan de verwerende partij laat uitschijnen waar zij stelt dat het middel uitgaat van een onjuiste premisse – niet steunt op het medisch attest van zijn behandelend geneesheer, maar wel op het voornoemde attest van Medex. Hij merkt op dat de verwerende partij dit attest nooit heeft betwist, dat zij de conclusies van de controlegeneesheer bijgevolg heeft aanvaard en dat de verwerende partij dan ook had moeten vaststellen dat er een geldige reden voorhanden was voor de verlenging van het verlof wegens ziekte zodat de voorwaarde om hem in non-activiteit te plaatsen bijgevolg niet was vervuld. De verwerende partij is evenwel, aldus verzoeker, bij het nemen van de bestreden beslissing aan dit gegeven volledig voorbijgegaan omdat zij er ten onrechte van uitging dat deze vraag niet aan de orde was en zij heeft aldus artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 en de verplichting tot deugdelijke motivering miskend.

Voorts merkt verzoeker op dat het niet-tijdig melden van de verlenging van het ziekteverlof de verwerende partij op geen enkele wijze heeft benadeeld of haar bepaalde controlemogelijkheden heeft ontnomen. Blijkens punt 2 van personeelsbericht nr. 2572 is het doel van de verplichting om de verwerende partij vóór negen uur op de hoogte te brengen van een (verlenging van de) afwezigheid wegens ziekte immers de verwerende partij de kans te geven om tijdig Medex te verwittigen met het oog op het uitvoeren van een controle van de arbeidsongeschiktheid en te dezen is dit doel bereikt, aldus verzoeker, aangezien

Medex op 12 november 2013 een controle heeft uitgevoerd voor de volledige periode van 12 tot en met 14 november 2013. Een melding op 13 november 2013 van de verlenging van zijn ziekteverlof zou geen enkele invloed hebben gehad op het vlak van een mogelijke controle door Medex aangezien deze controle reeds was uitgevoerd.

In de mate dat de verwerende partij opmerkt dat hij in 2013 “niet minder dan 32 ziektedagen heeft opgenomen”, laat verzoeker gelden dat hij er niet voor gekozen heeft om ziek te worden, dat bijna elke periode van arbeidsongeschiktheid door een controlearts van Medex werd gecontroleerd en telkens gewettigd werd bevonden, dat het niet aan de verwerende partij staat om te oordelen over zijn vele ziektedagen en te laten uitschijnen dat ze onterecht zouden zijn en dat deze opmerking zijn vermoeden bevestigt dat de bestreden beslissing in wezen een afrekening is voor zijn veelvuldige afwezigheid. Dat de verwerende partij op geen enkel moment rekening heeft willen houden met het bestaan van het attest van Medex bevestigt volgens verzoeker deze overtuiging.

Voorts is verzoeker van oordeel dat ook uit de omstandigheid dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar eigen richtlijnen uit personeelsbericht nr. 2572, blijkt dat de bestreden beslissing in wezen bedoeld is om hem te sanctioneren onder het mom van de verplichting om hem van rechtswege in non-activiteit te plaatsen. Hij wijst erop dat personeelsbericht nr. 2572 bepaalt dat bij een eerste inbreuk een schriftelijke herinnering aan de regels volgt en dat pas bij een tweede inbreuk binnen twaalf maanden sanctionerend wordt opgetreden. Verzoeker benadrukt dat het de eerste keer is dat hem iets dergelijks overkomt – en dan nog enkel omwille van een probleem met zijn PC – en dat er slechts sprake kan zijn van herhaling indien hij door de verwerende partij schriftelijk aan de regels werd herinnerd, hetgeen niet is gebeurd.

Verzoeker besluit dat noch in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998, noch in personeelsbericht nr. 2572, een reden kan worden

gevonden om hem in non-activiteit te plaatsen en dat de materiëlemotiveringsplicht dan ook werd geschonden.

7. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij dat verzoeker in het middel enkel een schending heeft aangevoerd van artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 en van de materiëlemotiveringsplicht. In de mate dat het middel gegrond zou worden bevonden wegens de miskennis van de modaliteiten van personeelsbericht nr. 2572 dat uitvoering geeft aan artikel 61 van voornoemd koninklijk besluit, wordt volgens de verwerende partij op onontvankelijke wijze een andere en nieuwe grondslag gegeven aan het middel. In ondergeschikte orde beklemtoont de verwerende partij nog dat de regeling in personeelsbericht nr. 2572 geen betrekking heeft op situaties waarbij er sprake is van het volstrekt ontbreken van enige ziektemelding, zoals *in casu*.

Wat de aangevoerde schending van de materiëlemotiveringsplicht betreft, stelt de verwerende partij dat het voldoende is dat de motieven blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier en dat uit het dossier op voldoende wijze blijkt waarom op 13 en 14 november 2013 twee dagen ongerechtvaardigde afwezigheid werden aangerekend.

Beoordeling

8. Met het aangevoerde middel – in het bijzonder de schending van de materiëlemotiveringsplicht – stelt verzoeker de vraag aan de orde of de verwerende partij terecht heeft geoordeeld dat hij op 13 en 14 november 2013 ongerechtvaardigd afwezig was.

Anders dan de verwerende partij in haar laatste memorie laat uitschijnen, noopt dit tot een onderzoek dat ruimer is dan louter nagaan of artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 werd gerespecteerd en moet worden onderzocht of de bestreden beslissing steunt op motieven waarvan het

feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van deze beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

9. Voor de *in casu* van toepassing zijnde regelgeving moet vooreerst verwezen worden naar de artikelen 4, 41 en 61 van het koninklijk besluit van 19 november 1998. Deze artikelen luiden als volgt:

- artikel 4:

“Onverminderd de eventuele toepassing van een tuchtstraf of een administratieve maatregel is de ambtenaar die zonder toestemming afwezig is of de duur van zijn verlof zonder geldige reden overschrijdt, van rechtswege in non-activiteit.

Dit artikel is niet van toepassing op het personeel dat bij arbeidsovereenkomst is in dienst genomen.”

- artikel 41:

“Voor de ganse duur van zijn loopbaan kan de ambtenaar, die wegens ziekte verhinderd is zijn ambt normaal uit te oefenen, ziekteverlof krijgen [...].

[...]

Het verlof wegens ziekte is met een periode van dienstactiviteit gelijkgesteld.”

- artikel 61:

“De ambtenaar, die wegens ziekte of ongeval verhinderd is zijn ambt normaal uit te oefenen, is verplicht de overheid waaronder hij ressorteert, hiervan onmiddellijk op de hoogte te brengen volgens de modaliteiten bepaald door de voorzitter van het directiecomité of de secretaris-generaal.

Voor een afwezigheid wegens ziekte of ongeval die langer duurt dan één dag, dient de ambtenaar zo snel mogelijk een geneeskundig getuigschrift in te dienen bij het Bestuur van de medische expertise. Het geneeskundig getuigschrift maakt melding van de ziekte, de waarschijnlijke duur ervan, de verblijfplaats van de ambtenaar en of de ambtenaar zich met het oog op de controle al dan niet naar een andere plaats mag begeven.

[...]

Indien de ambtenaar het nalaat van een geneeskundig getuigschrift in te dienen bij het Bestuur van de medische expertise overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, dan bevindt hij zich van rechtswege in non-activiteit.”

Daarnaast dient ook te worden gewezen op personeelsbericht nr. 2572, dat voor de RSZ de uitwerking is van de in artikel 61, eerste lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 vermelde “modaliteiten”. In dit personeelsbericht wordt het volgende bepaald:

“I. Herinnering van de modaliteiten

- 1) U contacteert de RSZ vóór 9 uur bij uw eerste dag afwezigheid wegens arbeidsongeschiktheid. Dit kan hetzij telefonisch op het nummer [...] (antwoordapparaat - 24 u. op 24 bereikbaar), hetzij per mail op het adres [...].
- 2) U vermeldt de volgende gegevens (zoals in het verleden brengt de Directie Personeel uw dienst op de hoogte):
 - a) uw naam en voornaam
 - b) uw kasnummer
 - c) uw dienst
 - d) hetzij de vermelding dat het gaat om een dag zonder attest
 - e) hetzij de vermelding dat het gaat om een afwezigheid die door een attest gedekt is.
- 3) Indien u een afwezigheidsperiode gemeld hebt die gedekt is door een attest, laat u dezelfde dag door uw arts een Medexformulier invullen en zendt u dit formulier onmiddellijk naar uw medisch centrum. Let wel: elk ander formulier wordt door Medex geweigerd!
- 4) Onmiddellijk na raadpleging door een arts, contacteert u de RSZ een tweede maal per telefoon of per mail en dit om de volgende gegevens mee te delen:
 - a) het aantal dagen arbeidsongeschiktheid dat door de arts voorgeschreven is (met vermelding van begin- en einddatum)
 - b) of het om een verlenging gaat
 - c) eventueel: uw tijdelijke verblijfplaats in België of in het buitenland (opgelet: voor elk voorzien tijdelijk verblijf in het buitenland tijdens de ziekteperiode, moet Medex vooraf zijn akkoord geven)
 - d) eventueel: of het om een hospitalisatie gaat.
- 5) U stuurt ook onmiddellijk een behoorlijk ingevuld uittreksel naar de Dienst Glijdende Werktijden, behalve indien alle inlichtingen die op het ziekte-uittreksel vermeld moeten worden, reeds per mail doorgegeven werden.

[...]

Let wel: zoals in het verleden, dient u elke verlenging van een periode van arbeidsongeschiktheid ook mee te delen (de begin- en einddatum vermelden!!), en dit vóór 9 uur op de eerste dag van de verlenging. Ook in dat geval dient u een Medexformulier op te sturen naar het medisch centrum en een uittreksel naar de Dienst Glijdende Werktijden.

[...]

II. Gevolgen bij niet-naleving

Zoals vermeld in punt I, wordt u met aandrang verzocht om zowel op de eerste dag van uw periode wegens arbeidsongeschiktheid als bij de verlenging van uw ziekteperiode de Directie Personeel op de hoogte te brengen en dit vóór 9 uur.

Elke afwezigheid die niet uiterlijk om 9 uur gemeld werd, kan door de Directie Personeel niet tijdig aan Medex doorgegeven worden, waardoor een eventuele controle vermeden wordt en waardoor een ongelijke – en dus onbillijke – behandeling ontstaat tussen de personeelsleden die tijdig hun ziekteperiode melden en zij die dit niet doen.

Behoudens in geval van overmacht, zal daarom voortaan bij elke afwezigheid wegens ziekte, al dan niet gedekt door een doktersattest, die niet vóór 9 uur gemeld werd bij de Directie Personeel:

- 1) in eerste instantie u schriftelijk herinnerd worden aan de regels,
- 2) bij een tweede inbreuk binnen de 12 maanden, uw afwezigheid niet aanvaard worden. In dat geval zal uw afwezigheid geregulariseerd worden door een dag verlof of recuperatie in rekening te brengen door uw hiërarchie. Indien de afwezigheid niet door verlof of recuperatie geregulariseerd kan worden, wordt ze als ongewettigd beschouwd, met loon- en anciënniteitsverlies tot gevolg.”

10. Uit artikel 41 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 *juncto* artikel 61 van hetzelfde besluit blijkt dat de ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn ambt normaal uit te oefenen, ziekteverlof kan krijgen dat – onder voorwaarden – met dienstactiviteit wordt gelijkgesteld.

Overeenkomstig artikel 61 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 dient de betrokken ambtenaar de overheid waaronder hij ressorteert hiervan onmiddellijk op de hoogte te brengen volgens de aldaar bepaalde “modaliteiten” – voor de RSZ bepaald in personeelsbericht nr. 2572 – en bij afwezigheid wegens ziekte van langer dan één dag, bij Medex een geneeskundig getuigschrift in te dienen, bij ontstentenis waarvan hij zich in non-activiteit bevindt.

De vraag rijst thans of verzoeker aan deze voorwaarden heeft voldaan opdat zijn afwezigheid wegens ziekte kan worden beschouwd als ziekteverlof dat met dienstactiviteit wordt gelijkgesteld.

11. Het wordt niet betwist dat verzoeker overeenkomstig artikel 61, eerste lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998, gelezen in samenhang met de nadere regels bepaald in personeelsbericht nr. 2572, op 12 november 2013 vóór 9 uur de verwerende partij heeft verwittigd dat hij wegens ziekte die dag niet aanwezig kon zijn op het werk en dat hij, na consultatie bij zijn huisarts, overeenkomstig artikel 61, tweede lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998, een geneeskundig getuigschrift heeft ingediend bij Medex dat hij van 12 tot en met 14 november 2013 afwezig zou zijn. De juistheid van die arbeidsongeschiktheid wegens ziekte is op 12 november 2013 door de controlearts van Medex nagegaan en bevestigd.

Wel heeft verzoeker – na zijn huisarts te hebben geraadpleegd – de verwerende partij niet een tweede maal gecontacteerd om haar in kennis te stellen van het aantal dagen arbeidsongeschiktheid dat door deze arts was voorgeschreven.

12. In de bestreden beslissing verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij haar niet op de hoogte heeft gebracht van zijn ‘verlenging’ van afwezigheid wegens ziekte waardoor hij op 13 en 14 november 2013 ongerechtvaardigd afwezig was.

De verwerende partij gaat er echter aan voorbij dat het te dezen niet gaat om een ‘verlenging’ van een afwezigheid wegens ziekte. Verzoeker heeft immers overeenkomstig artikel 61, tweede lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998, een geneeskundig getuigschrift ingediend bij Medex waaruit blijkt dat hij van 12 tot 14 november 2013 arbeidsongeschikt is wegens ziekte en dat bevestigd wordt in het attest ‘controleonderzoek ziekteverzuim’.

In de mate dat de verwerende partij aldus stelt dat verzoeker van rechtswege in non-activiteit was doordat voor zijn afwezigheid op 13 en 14 november 2013 geen toestemming is verleend door de administrateur-generaal van de RSZ, gaat zij voorbij aan het bepaalde in artikel 41 *juncto* artikel 61 van het

koninklijk besluit van 19 november 1998 waaruit volgt dat de ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn ambt normaal uit te oefenen, ziekteverlof kan krijgen dat – onder voorwaarden – met dienstactiviteit wordt gelijkgesteld.

Aangezien vaststaat dat verzoeker van 12 tot 14 november 2013 arbeidsongeschikt was wegens ziekte en aldus in acht genomen het attest ‘controleonderzoek ziekteverzuim’ gerechtvaardigd afwezig was, dient deze periode met dienstactiviteit gelijkgesteld te worden.

Dat gegeven dient bijgevolg tot de vaststelling te leiden dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoeker op 13 en 14 november 2013 ongerechtvaardigd afwezig was en dat zij ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 november 1998.

13. Dat verzoeker – na zijn huisarts te hebben geraadpleegd – de verwerende partij niet een tweede maal heeft gecontacteerd om te melden dat hij van 12 tot 14 november 2013 arbeidsongeschikt was wegens ziekte, kan aan wat hiervóór is vastgesteld, geen afbreuk doen. Artikel 61, vierde lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 voorziet trouwens enkel in een sanctie van het zich ‘van rechtswege in non-activiteit’ bevinden als een ambtenaar nalaat een geneeskundig getuigschrift in te dienen bij Medex, wat te dezen niet het geval is.

Ten overvloede weze opgemerkt dat verzoeker niets heeft gedaan of nagelaten “waardoor een eventuele controle [door Medex] vermeden wordt”.

14. Het middel is in de voormelde mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 11 december 2013 waarbij Alain Dequidt op 13 en 14 november 2013 als ongerechtvaardigd afwezig wordt beschouwd, met twee dagen loon- en één maand anciënniteitsverlies tot gevolg.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 februari 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.
De griffier	De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren